

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XCdo/21/2016
Identifikačné číslo spisu:	1212225146
Dátum vydania rozhodnutia:	24.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1212225146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14 C 154/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. júna 2015 sp. zn. 4 Co 252/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 4. októbra 2012, č.k. 14 C 154/2012-15, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 Eur za vznesenú námietku zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Žalobkyňa podaním doručeným okresnému súdu 1. augusta 2013 požiadala o vrátenie tohto súdneho poplatku.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 19. januára 2015, č.k. 14 C 154/2012-63, rozhodol, že žiadosti žalobkyne o vrátenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti nevyhovuje. V odôvodnení uviedol, že nebol naplnený zákonný predpoklad na rozhodnutie podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., keď dospel k záveru, že žalobkyňa námietku zaujatosti nepodala dôvodne. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. júna 2015 sp. zn. 4 Co 252/2015, napadnuté uznesenie potvrdil

ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý zaujal vo svojom rozhodnutí, preto podľa neho na vrátenie súdneho poplatku nebol dôvod.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania (námiетка zaujatosti), hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nepredvídateľné a vychádza z nesprávnej interpretácie § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ďalej namietala, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.), pretože o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha, a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), posudzujúc prípustnosť dovolania podľa ustanovení § 236 a nasl. O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014, dospel k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 164/2014, 3 Cdo 252/2014, 3 Cdo 400/2014, 5 Cdo 313/2014, 5 Cdo 220/2014, 7 Cdo 470/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.